

Ο Ζακ Σεμινάντ (Jacques Cheminade) είναι ένας από τους πιο σεβαστούς Γάλλους πολιτικούς ακτιβιστές. Το 2012 εξασφάλισε περισσότερες από 500 θετικές ψήφους αιρετών τοπικών πολιτικών αρχόντων της χώρας του, που είναι προϋπόθεση στη Γαλλία για να μπορεί κάποιος να λάβει μέρος στις γαλλικές προεδρικές εκλογές. Παρότι ο κ. Σεμινάντ δεν εξελέγη πρόεδρος, σήμερα, πολλοί οικονομολόγοι, πολιτικοί και πολίτες στη Γαλλία αναγνωρίζουν την ορθότητα της κριτικής που έχει ασκήσει στο χρηματοοικονομικό σύστημα και των προτάσεων που έχει αντιτάξει, από την εκδήλωση της παγκόσμιας χρηματοοικονομικής κρίσης (2007/2008) και μετά.

στον ΝΙΚΟ ΛΑΟ

Στη συνέντευξη που μας παραχώρησε ο Ζακ Σεμινάντ αποκαλύπτει πολύ σημαντικές πληροφορίες για τη χρηματοοικονομική ελίτ η οποία επιβάλλει -όπως ο ίδιος λέει- ένα σύστημα «χρηματοοικονομικού φασισμού». Αυτό το καθεστώς «χρηματοοικονομικού φασισμού» επιβάλλεται με πολύ πονηρό και πολύπλοκο τρόπο, ώστε οι μεν λαϊκές μάζες να μην μπορούν να κατανοήσουν εύκολα τις οικονομικές διεργασίες και έννοιες (και άρα να μην μπορούν εύκολα να τις καταπολεμήσουν) οι δε κυβερνήσεις -ακόμη και εκείνες των ΗΠΑ και της Γερμανίας- να είναι μαριονέτες χρηματοοικονομικών ελίτ. Γι' αυτό, για παράδειγμα, όροι όπως «επανακεφαλαιοποίηση τραπεζών» και «διάσωση χωρών» είναι ρητορικά τρικ, ώστε να συντηρείται ο χρηματοοικονομικός φασισμός και ο λαός να νομίζει ότι έτσι διασώζονται οι καταθέσεις του και αποτρέπεται κάποιο μυστηριώδες και συνεχώς επαπειλούμενο «μείζον κακό».

Κύριε Σεμινάντ, παρακαλώ πείτε μας την άποψή σας για την τρέχουσα κρίση της Ευρωζώνης εν γένει και του χρηματοοικονομικού καπιταλισμού ειδικότερα. Ποια είναι τα κύρια προβλήματα, οι αιτίες τους και η πλέον ενδεχόμενη λύση;

Δεν πρόκειται μόνο για την τελική κρίση της Ευρωζώνης αλλά και ολόκληρου του παγκόσμιου χρηματοοικονομικού συστήματος. Ένα στοιχείο: όταν για πρώτη φορά, εν έτει 1993, κατήγγειλα τα χρηματοοικονομικά παράγωγα (financial derivatives) -τα οποία είναι στοιχήματα για τη μελλοντική πορεία των τιμών- ο συνολικός όγκος τους ανερχόταν σε 500 δισεκατομμύρια δολάρια. Τώρα επισήμως αντιπροσωπεύουν 700 χιλιάδες δισεκατομμύρια δολάρια, περισσότερο δηλαδή από δέκα φορές το επί-

[ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Ζακ Σεμινάντ, Γάλλος πολιτικός ακτιβιστής]

Η Ευρωζώνη αρωγός της τραπεζικής ολιγαρχίας

WHO is WHO

Ο Ζακ Σεμινάντ γεννήθηκε το 1941, αποφοίτησε από την Εμπορική Σχολή Hautes études commerciales de Paris, είναι πτυχιούχος Νομικής και, επίσης, είναι απόφοιτος της περιφημής École nationale d'administration. Εργάστηκε ως

υψηλόβαθμο στέλεχος της Διεύθυνσης Εξωτερικών Οικονομικών Σχέσεων του υπουργείου Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας της Γαλλίας, εντός και εκτός της χώρας του. Μεταξύ άλλων, διετέλεσε εμπορικός ακόλουθος της Γαλ-

λίας στις ΗΠΑ κατά το χρονικό διάστημα 1972-1977. Επίσης στις προεδρικές εκλογές του 1981 ανέλαβε πολιτική δράση υπέρ του Βαλερί Ζισκάν Ντεστέν (Valéry Giscard d'Estaing) εναντίον του Φρανσουά Μιτεράν (François Mitterrand).

σιο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν ολόκληρου του κόσμου! Αυτό το σύστημα είναι ένα αληθινό φρενοκομείο.

Το κακό που κρύβεται πίσω από το ευρώ είναι ότι αυτό δεν δημιουργήθηκε για να υποστηρίξει σχέδια ανάπτυξης ή κοινωνικές πολιτικές, αλλά για να επιβάλλει τις λεγόμενες ορθόδοξες μονεταριστικές πολιτικές, που συνεπάγονται λιτότητα για τον λαό και ατελείωτη κρατική διάσωση για τις τράπεζες οι οποίες είναι «υπερβολικά μεγάλες για να καταρρεύσουν» («too big to fail»). Αυτές οι τράπεζες έχουν εμπλακεί σε πραγματικές γιγαντιαίες απάτες, για παράδειγμα, στη χειραγώγηση των δεικτών επιτοκίων Libor και Euribor, σε τόση έκταση ώστε τώρα λέγεται ανοιχτά ότι είναι «υπερβολικά μεγάλες για να καθίσουν στο σκαμνί» («too big to jail»).

Ο Έρικ Χόλντερ (Eric Holder), ο οποίος είναι ο γενικός εισαγγελέας των ΗΠΑ επί των ημερών της πονηρής κυβέρνησης Ομπάμα, παραδέχθηκε πρόσφατα ότι δεν θα ασκήσει δίωξεις σε βάρος αυτών των τραπεζών, διότι η εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας και των συνταγματικών αρχών θα οδηγούσε στην αποσύνθεση του εθνικού (αμερικανικού) και του διεθνούς χρηματοοικονομικού συστήματος! Με άλλα λόγια, αυτή η χρηματοοικονομική ολιγαρχία καταστρέφει την πραγματική παραγωγή, καταστρέφει την αγροτική οικονομία και τη βιομηχανία και επιβάλλει λιτότητα στον λαό απλώς και μόνο για να διατηρήσει την ισχύ της σε παγκόσμια κλίμακα. Η Ευρωζώνη έχει γίνει αρωγός αυτών των ολιγαρχιών. Δεν πρόκειται πλέον για καπιταλισμό ή έστω για χρηματοοικονομικό καπιταλισμό, αλλά πρόκειται για χρηματοοικονομικό φασισμό.

Η λύση σε αυτήν τη δολοφονική αταξία είναι να δοθεί πάλι προτεραιότητα στην παραγωγή και στην εργασία μέσω ενός συστήματος Glass-Steagall, μέσω μιας κρατικής πιστωτικής πολιτικής για τη χρηματοδότηση υποδομών, και μέσω της δημιουργίας οικονομικών πλατφορμών βασισμένων σε πιο εξελιγμένες, πιο παραγωγικές τεχνολογίες, καθώς και μέσω της έννοιας ενός εξειδικευμένου, εφευρετικού και καλοπληρωμένου εργατικού δυναμικού. Πρέπει να βάλουμε σε τάξη τα πράγματα, μέσω ενός συστήματος Glass-Steagall, και συγχρόνως να οικοδομήσουμε το μέλλον, μέσω ενός πιστωτικού συστήματος.

(Σημείωση του Ν.Λ.: Με τον όρο «σύστημα Glass-Steagall» εννοούμε τον Τραπεζικό Νόμο του 1933 που ψήφισε το Κογκρέσο των ΗΠΑ, κατόπιν σχετικής πρότασης του γερουσιαστή Carter Glass και του βουλευτή Henry Bascom Steagall, με σκοπό να διαχωριστεί πλήρως η εμπορική τραπεζική από τη λεγόμενη επενδυτική